

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † **Al. Lupeanu-Melin** și **Iuliu Maior**
Director, **IULIU MAIOR** Redactor, **SEVER BARBU**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Un sat nou

Dincolo de larva și fumul orașelor, sub poale de codru, pe povârnișuri de deal sau lângă șuvoaie de apă se găsește satul. Acolo unde duc drumuri prăfuite și strănte de care, între lanuri verzi de porumb și grâne bogate, începe o altă lume decât cea a orașelor, o lume senină și liniștită, o viață ce se desfășoară domol în umbra bisericilor, în cinste față de Dumnezeu și legea lui. Acolo sub grinzile afumate, în căsuțele ascunse în umbra pomilor se găsește marea comoară a neamului nostru, țărănul cu sufletul lui românesc. Acolo trăiește o lume ce n'a fost cunoscută de oamenii veșnic grăbiți și incurcați în afaceri a orașelor, decât din cărți, o lume pe spatele căreia tinerii abia ieșiți de pe băncile școlii au făcut teorii cu droaia sau au scris cărți fără s'o fi cunoscut or'odată.

Durerile ei n'au fost cercetate nici-odată, acolo acasă la ea. Nimeni n'a încercat să pătrundă amarul țărănului acesta pietros, răsărit dintre brădele ravene de pământ, căci pentru politicieni satul cu oamenii lui nu era decât un număr de voturi, ceva care atârna în cumpna alegerilor și atât.

Intre aceste două lumi deosebite, prin noua lege a serviciului social, s'a întins o punte de unire și înfrățire. Tinerii orășeni, viitorii cărturari vor trebui să muncească pentru ridicarea fraților lor țărani, pentru vindecarea rănilor de care suferă fiecare sat, pentru înălțarea unui sat nou.

Prin străduințele celor mari, într-o țară bogată și frumoasă ca România, va răsări un sat nou, sănătos și bogat. E și numită această nouă lege leacul sărăciei, căci cu vrerea și bunăvoința tuturor multe din relele și sărăcia, cari întunecă viața satelor noastre nu vor mai fi.

Prin noua lege, se vor ridica cu vremea în fiecare sat, un cămin cultural, unde sătenii vor găsi un sfat, un ajutor și o mângâiere în necazurile lor. Echipe de tineri medici, profesori, teologi, ingineri vor trebui să muncească cu toții, umăr la umăr pentru sat.

Medicul va cerceta pe bolnavii satului. La sfatul și sub îndrumările inginerului se vor repara drumurile, peste ape se vor ridica poduri trainice și se vor strădui șuvoaiele ndoainice de ape. Agronomul va munci pe braze alături de plugari, căldusindu-i prin povețele și sfaturile lui, iar teologul va fi

un părinte și un frate bun pentru cei năcăjiți și sdruncinați sufletește.

Satul românesc se găsește acum în pragul unei mari schimbări. O armată tinerească de muncă folositoare tuturor va cuprinde treptat întreagă țara.

Ulișele satului nu vor mai fi bătute de agenți electorali, vândtori de voturi, ci de tineri cărturari înrolați în echipele serviciului social, cari umăr la umăr vor munci pentru ridicarea vieții morale și materiale a satului.

În locul cărciumelor se vor zidi cămine culturale, locuri de învățatură și înălțare sufletească.

Cu ani ce vor trece din munca și dragostea tuturor va răsări un sat nou, un sat cu uliști drepte și case frumoase, cu țărani mândri și sănătoși, drepti ca ploștii în sare, cu sufletul curat și sănătos.

Invățăminte

Sărbătorile Crăciunului au fost zile de întristare pentru sute de familii din toate părțile României. Înfrorările clocniri de trenuri dela Cisteiu, dintre Blaj și Teiuș, și dintre stațiile Frecăței și Etulea (Basarabia), ca să nu mai amintim alte accidente (nenorociri) mai mici, au cutremurat inimile tuturor oamenilor simțitori. Morși... Răniți... Locomotive răsturnate... Vagoane distruse... Pagube de milioane și sute de milioane...

Se fac cercetări și vinovații îndată se află. Ca de atâtea ori tot printre cei mai mici. Mai întâi, mecanicii și fochiștii de pe locomotive, că nu au fost cu destulă atenție.

Dar cum s'ar putea oare presupune, că oamenii aceștia s'ar repezi de bună voce în gura morșii?

Se mai iau de scurt: implegații de mișcare din gări, acarii și alți angajați mărunți.

Dar și aceștia sunt numai oameni. Iar oamenii pot greși, mai ales în zile de aglomerație (călători mulți), de înzăpezire a liniilor, de ruperea legăturilor telefonice și telegrafice, de piedeci neprevăzute de circulație. Însă greșala cât de mică a ceferiștilor poate produce catastrofe.

Indreptarea greșelilor nu poate veni pe deplin dela ceferiștii mici, slab plătiți, supra-muncii, — ci, în același timp, ba poate mai îngrabă, dela conducătorii mai mari, bine plătiți, odihniți și mai învățați, cari nu trebuie să pretindă prestații supraomenești, ci trebuie să

le asigure serviciul și răspunderea cu toate mijloacele posibile și imposibile.

Așa ne arată în „Curentul” dela 9 Ian. 1939 dl Bogdan Dumitru, implegat de mișcare la C. F. R., că dl Aurel Hubic dela Inspekția de mișcare Oradea, are de vreo 2 ani o invenție pentru a împiedeca clocnirile de trenuri, pe linia dintre două stații.

De un an de zile, dl Hubic și-a prezentat invenția Direcției Generale C. F. R. Dar nici până azi, nu i-a luat în cercetare, ca să fie introdusă la C. F. R.

Fost-a nevoie de atâtea catastrofe, ca cei chemați, să se cugete la perfecționarea mijloacelor tehnice, prin cari să se evite clocnirile?

Iată de ce se spune, se scrie și se cere din toate părțile, ca, în cazuri de aceste, să răspundă de urmări nu numai cei mici, ci și cei mari.

Gavril Todica

Să ne păstrăm ritul curat! Preașfințitul Alexandru al Maramureșului publică în circularul I. din 1939 răspunsul Sfântului Părinte dela Roma, prin scrisoarea Eminenței Sale Cardinalului Tisserant, la raportul Preașfințitului Sale. Iată ce se spune în punctul 2 al acestui răspuns: „Recomand însă ca acest plus de cult euharistic să se mențină mereu în spiritul ritului bizantin, respectând prescripțiile liturgice și adaptând formele noului ale pietății legitime cât mai deplin stilului oriental”. Ași dori ca aceste cuvinte să-le citească și recitească zilnic mai ales acela cari introduce într'una anumite forme apusene în frumosul nostru rit oriental.

Viață nouă. În Spania naționalistă, care se clădește prin biruințele generalului Franco, începe o altă viață, mai cuminte și creștinească. Ministerul de Interne al Spaniei naționaliste a dat poruncă tuturor guvernatorilor din provincii să pedepsească aspru pe acela cari vor mai injura. Deasemenea vor fi pedepsiți și acela cari în cărciume, restaurante, vor batjocori lucrurile sfinte sau vor rosti cuvinte urâte la adresa lor. Înafte de aceasta printro altă poruncă aspră s'a aprit vinderea cărților și a chipurilor potrivnice credinței. Cu adevărat că suntem martori la învierea Spaniei, a unei Spanii naționaliste și creștine.

Singura mănăstire din Rusia care a rămas nedărâmată ori neinculată este mănăstirea Etymiadzlo. Dar și împotriva acestuia se luptă necredincioșii din Rusia cu toată puterea, așa că Dumnezeu știe până când va mai sta nevătămată.

Isus Christos și lumea

Celce a cetit vreodată cu băgare de seamă cele opt fericiri, cari se cântă la fiecare liturgie, a putut să vadă, că e mare deosebire, ba chiar împotrivire, între părerile Domnului nostru Isus Christos și între ale lumii acesteia.

Domnul nostru Isus Christos zice: „*Fericți sunt cei săraci cu spiritul, că a acelora este împărăția cerurilor*“. — Lumea zice: Fericți sunt bogății, că-și pot împlini toate poftele lor și-și pot face adevărat ceriu încă aici pe pământ.

Domnul nostru Isus Christos: „*Fericți sunt cei blâni, că aceia vor moșteni pământul*“ — Lumea: Fericți sunt cei ce-și pot răzbuna după pofta inimii lor și-și pot vărsa veninul, asemenea viperii, asupra celor ce li-se împotrivesc. Iară cei ce nu-și răzbună, blâzii lui Christos, sunt niște lași.

Christos: „*Fericți sunt cei ce plâng, că aceia se vor mângâia*“. — Lumea: Fericți sunt cei ce nu cunosc durerea și amarul, chinul și năcazul, ci sunt pururea veseli și voioși.

Christos: „*Fericți sunt cei ce flămânesc și înșădoșă pentru dreptate, că aceia se vor sătura*“. — Lumea: Fericți sunt cei ce gustă cât mai des din roadele bucuriei și ale plăcerilor, pentru că nici când nu te poți sătura de ele, iară viața e atât de scurtă.

Christos: „*Fericți sunt cei milostivi că aceia milă vor afla*“. — Lumea: Fericți sunt cei ce se gândesc numai la sine și-și umplu stomacurile cu toate bunătățile pământului, chiar și păgubind pe deaproapele lor.

Christos: „*Fericți sunt cei curați la inimă, că aceia vor vedea pe Dumnezeu*“. — Lumea: Fericți sunt cei ce-și pot împlini toate poftele lor, fie aceste ori cât de dobitocești, pentru că și așa e prea scurtă viața, iar năcazurile sunt atât de multe.

Christos: „*Fericți sunt cei făcători de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema*“. — Lumea: Fericți sunt cei ce nu-și lasă drepturile lor, ci luptă până la cuțite pentru ele.

Christos: „*Fericți sunt cei prigoniți pentru dreptate că a acelora este împărăția cerurilor*“. — Lumea: Fericți sunt pe cari li poartă lumea pe palme, lingușindu-li-se și închinându-li-se lor, pentru că asta e adevărata fericire.

Christos: „*Fericți veți fi, când vă vor batjocori pe voi și vă vor alunga și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minșind pentru mine. Bucurați-vă și vă desfățați, că plata voastră multă e la ceriuri!*“ — Lumea: Fericți veți fi când vă vor prețui oamenii cât mai mult și vă vor lăuda și vă vor distinge. Iară voi, fericților, cari ați ajuns la culmea fericirilor pământești, — bucurați-vă și goliți până-n fund din paharul plăcerilor pământești, că v'ați

ajuns toate scopurile voastre, iar lumea cealaltă, de dincolo de mormânt, e numai o poveste, o sperietoare de copii și de proști.

Astfel stând lucrurile, nu e mirare că pe calea cea largă a păcatului aflăm umblând atâția oameni, pe când pe cea îngustă a virtuții și a dăvărării așa de puțini. În schimb fericții lumii acesteia vor păți-o ca bogatul cel din evanghelie, iară fericții lui Christos ca Lazar cel sărac. Iară când li vor vedea pe batjocoriții din lumea aceasta, strălucind dincolo ca stelele, vor zice: „*Aceștia sunt pe cari noi i-am avut oarecândea de răs și pildă de ocară. Noi cei fără de minte, viața lor o am socotit nebunie și sfârșitul lor fără de cinste. Și cum s'au socotit între fiii lui Dumnezeu, și între sfinți soartea lor!*“ (Înțelepciunea lui Solomon 5, 3—5). Atunci vor recunoaște cât de grozav i-a înșelat lumea aceasta și vor zice: „*Rătăcit-am dară dela calea adevărului și lumina dreptății nu ne-a strălucit nouă și soarele nu ne-a răsărit nouă ... Ce ne-a folosit nouă trufia, și averia cu fala ce ne-au adus nouă? Toate acestea ca umbra au trecut și ca o veste ce aleargă pe aproape. Ca corabia care trece prin valurile apei, a căreia trecere nu se află urmă, nici calea umblării ei în valuri. Sau ca pasărea ce zboară în aer, a cărei semn de călătorie nici nu se află*“ (Înțel. lui Solomon 5, 5—11).

Cu tot dreptul a putut deci zice sfântul apostol Pavel: „*Înțelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu*“ (I. Cor. 3, 19)

Părintele Iuliu

Pilde pentru viață:

Oamenii mari sunt buni creștini

I. Intr'o zi se întâmplă la Paris ministrul Tiers cu deputatul *Berrier*, cel mai învățat și mai iscusit avocat francez din veacul trecut.

— Am auzit că ești mare catolic, îi zise Tiers lui *Berrier*. Ba am auzit chiar că te spovedești și te cumineci de Paști. E adevărat?

— „Da! E foarte adevărat, răspuse cu mândrie avocatul. Nu mi-a fost nici când rușine să-mi mărturisesc credința. Eu mă spovedesc și mă cuminec de Paști chiar de două ori: odată la Paris, ca să arăt colegilor mei din parlament că nu mi-e rușine de convingerile mele religioase; și a doua oră mă cuminec la mine 'n sat, ca să dau exemplu bun sătenilor“.

II. *Mareșalul Foch*, cel mai înțelept și mai viteaz conducător de oștiri pe care l-a avut până azi omenirea, a fost un catolic de toată lauda. Se spovedea și cumineca foarte des, iar în timpul războiului asculta zilnic sf. liturgie.

III. Regele Belgienilor *Albert I.* supranumit *Regele-Erou*, încă a fost adânc religios. Se spovedea tot la două săptămâni și se cumineca des, în șir cu credincioșii de rând, în biserica Sainte Gudule din Bruxelles.

IV. Marele învățat francez *Pasteur*, doctorul care a reformat din adânc întreaga medicină, a murit sărutând crucea și recitând credul.

V. *Garcia Moreno*, cel mai strălucit președinte al Ecuadorului, a fost un catolic foarte evlavios. Iată-i o parte din programul

de viață creștinească, scris cu mâna sa la sfârșitul unei cărți de rugăciuni:

1. În fiecare dimineață, îmi voi face evlavios rugăciunile și voi cere dela Dumnezeu, în chip special, virtutea umilinței;

2. În fiecare zi voi asculta sfânta liturgie și voi recita rozarul;

3. În camera mea, nu voi face nicicând rugăciunea șezând, ci pe cât se va putea în genunchi sau în picioare;

4. Îmi voi face de două ori pe zi examenul particular de conștiință, iar seara examenul general;

5. *Mă voi spovedi în fiecare săptămână și mă voi cumineca cât mai des...* etc. — Și a urmat acest program cu sfântenie.

Garcia Moreno a fost un mare cinstitor al Cultului Preasfintei Ioimi. Ca președinte al republicii Ecuador din America de Sud și-a închinat țara Inimei lui Isus, pentru care fept francmasonii (dușmanii lui Dumnezeu și ai Bisericii) l-au ucis mișelește în 1875.

VI. Foarte bun catolic este și *generalul Franco*, conducătorul Spaniei naționaliste. Nu numai el și familia sa practică cu evlavie catolicismul, ci caută să dea și țării sale aceeași viață. Întreaga orădușală din țara sa și-a clădit o pe creștinismul cel mai curat.

VI. *Salazar*, conducătorul și salvatorul Portugaliei de asemenea este un catolic mândru de gloria Bisericii sale.

VII. Pilde frumoase am putea aduce și dela noi: *Gheorghe Pop de Băzești*, *Ștefan Cioto Pop* au fost foarte buni catolici, fără să amintim dintre cei ce trăiesc astăzi.

Trebuie să amintesc acțiunile noastre, că aproape toți bărbații mari de stat, conducătorii de oștiri și toți învățații cu renume din Apus sunt adânc religioși. Cel care călătorește prin țările catolice și intră dimineața în vreo biserică sau capelă pot vedea în genunchiași la masa sfântului altar o mulțime de oameni: prinși alături de cerșitori, mari învățați alături de simplii muncitori, generali în ținută de mare paradă alături de ostași de rând, baroni alături de țărânce etc., pentru că fără de credință nu poate trăi omul, oricât de cuminte s'ar ținea

Ioan Vultur

Enciclopedia României despre Biserica noastră

București. — Aici în București mai sunt o serie de grecotei și bulgăroi romanizați după nume și oameni de rea credință cari pe noi românii greco-catolici ne fac unguri și trag la îndoială sentimentele noastre naționale. De curând s'au apărut două volume din marea operă culturală *Enciclopedia României*, întocmită sub înaltul Patronaj al M. S. Regelui Carol al II-lea și a dlui prof. D. Gusti, dr. Virgil Leonte și scrisă de peste 500 autori-personalități de seamă, desigur în majoritate absolută ortodocși, afară doar de d. dr. Eugen Bianu, directorul general al Siguranței Statului. În volumul I. la cap. VIII pagina 425 Enciclopedia Română, amintește și de Biserica noastră, scriind între altele:

— Dar, dacă din punct de vedere confesional, îndreptarea ei către Roma (a Bigr. cat. n. r.) a însemnat o pagobă grozavă pentru ortodoxie, *din punct de vedere cultural și național ea nu a fost lipsită de folos*. Dimpotrivă; tinerii români uniți trimiși cu ajutorul Bisericii să studieze la Viena și mai ales la Roma se întorc de aici înșuleșiți de simțăminte cele mai înalte cu privire la originea latină a neamului nostru și dau naștere, către sfârșitul secolului XVII anul curent, cunoscut sub numele de curentul ardelean. Din acest

curent fac parte corifeii ardeleni: Samuil Micu (Klein n. r.), George Șincal și Petru Maior. Prin studii istorice și filosofice ei caută să releve cu orice preț latinitatea neamului nostru.

În lupta demnă pe care o duc, ei susțin puritatea etnică a Românilor, afirmă ideea persistenței române în Dacia, scoțând în relief unitatea Românilor de pretutindeni. Curentul ardelenesc își concentrează toată activitatea la Blaj. În tipografia de aici, înființată de episcopul Petru Pavel Aron, își tipăresc înțiplatorii acestui curent operele lor. *Blajul prin activitatea intelectuală ce desfășură ca și prin școlile sale, devine un focar al ideii de rededeptare națională.* Curentul acesta se răspândește apoi de aici și peste munți, în Principatele Române, suflând peste cunoștințele românești întocmai ca un vânt aducător de sănătate. *Tot datorită curentului ardelenesc, Blajul se găsește și în fruntea rededeptării naționale dela 1848. El cultivă cu ardoare ideea națională până când, în cele din urmă, vede visul de vecuri împlinit!*

Modesta mea părere e că istoria nu poate fi falsificată, distincții autori ai Enciclopediei Românei au arătat o sfântă realitate a faptelor. Dacă faptele de pe vremea Ecaterinei Varga Doamna Noastră și cele săvârșite de Bisj dela 1737 încoace ar fi redade așa cum s'au petrecut pe teren, atunci desigur noi cei din marea și nobila familiei latine și unită, am avea mai multe de spus.

Am reprodus cele de mai sus cu credința că ele vor fi citite și de acei cari au ignorat lumina românească ce arde neîntrerupt pentru consolidarea neamului nostru și a țării românești latine și ea ca și surorile mai mari: Franța, Italia, Spania, unite cu Roma!

Gr. C. Ganză

Doamna Susana

Doamne Dumnezeule, cum îți mai crește inima de bucurie când vezi și lucruri bune și frumoase printre oameni, și femei și doamne de acelea cari sunt așa cum ar trebui să fie toate. Mai lasă — se vede —, Dumnezeu câte una, unde și unde, ca să fie de pildă altora, cum a fost în Biblie Iudita cea temătoare de Dumnezeu și îndrăzneată, și cum a fost Emilia, mama sfântului Vasile cel Mare, pe care sfântul Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu o numește „nutritorea săracilor”; și Antuza, mama sfântului Ioan Gură de aur, pe care sfinții părinți o numesc „floarea curată a văduviei”.

Cine a fost vre-odată în mănăstirea Niula, în orice zi de Duminecă ori de sărbătoare, la liturgia care începe la ceasul 10 și jumătate, n'a putut să nu vadă o doamnă tină, nevopsită pe obraz, buze și unghii, în genunchiată pe treapta de piatră, cu carticica de rugăciuni deschisă, stă așezată ca o statuă, înfundată în rugăciune. La Sf. Cuminăcare dânsa merge înaintea unui grup de femei, cari o iușoșesc întotdeauna ca pe o mamă și binefăcătoare, și primește Pâinea cea de viață dătătoare.

Aceea este doamna Susana, cunoscută aproape de toate sufletele alese din jurul Gherlei, căci e pilda vie a femeii creștine, a văduvei evlavioase, a binefăcătoare față de cei săraci și lipsiți numai din dragoste față de Isus Hristos și de biserică lui.

De multe ori, pe ploaie și pe vreme rea, doamna Susana, cu ploierul în mână, cu poșeta și traista cu prescuri subsioară, urmată de grupul femeilor a căror presidentă este în Reuniunea Mariană din comuna al cărei nume, modestia dumnezeiească nu ne permite să-l spunem, urcă dealul greu al mănăstirii Nicola, sau coboră prin lănașul oilor când vine preste câmp. Și mai cu

seamă în zilele cele reci de toamnă, dânsa și grupul dânselor nu lipsesc dela sfânta liturgie, la care se cuminecă, cerând mila și harul lui Dumnezeu și preste acelea cari, din anumite piedeci binecuvântate, nu se pot împărtași.

Dar doamna Susana, nu numai dumnezeu e evlavioasă, ci vrea să fie și alții. Reuniunea a cărei presidentă este, comandă carticicele bune, pentru biblioteca înființată tot la stăruința dânselor, iar dânsa când merge la mănăstire, întrebă pe călăgărușul care se ocupă cu astfel de lucruri, câte carticela, câte „rozarii”, chipuri sfinte ori cruculițe s'au cumpărat în decursul săptămânii pentru reuniunea d-sale, și plătește, — din al dumnezeu.

Nu știu, ce avere va avea doamna Susana. Știu însă că e văduvă de câțiva ani. Bărbatul dânselor a fost revizor de școli primare, și după vârsta dânselor nu se pare a fi avut toți anii de serviciu când a murit, așa că penzia dânselor nu poate să fie cine știe ce. Și mai știu că dânsa, ori va fi bogată dela părinți, ori va fi cruțătoare, și din puținul ce are dă pentru scopuri sfinte, este însă la tot cazul bogată sufletește și din bogăția aceea vrea să împărtașească pe ori cine vrea să urmeze cărările cele mântuitoare ale evlaviei.

Și nu numai mănăstirii dela Nicula și reuniunii dânselor face bine doamna Susana, ci spun aceia cari o cunosc că trimite daruri și pe la alte biserici, prin mai multe sate, apoi în satul dânselor îmbracă, nutrește și ajută pe mulți săraci și nevoiași, și șterge multe lacrimi de văduve și orfani. Răsplătească-i Dumnezeu după mare mila Sa și după mulțimea îndurărilor Sale, precum a făgăduit!

Spunem aceasta aici în gazeta citită de atâtea doamne de prin sate și de prin orașe chiar, cari deasemenea ar putea face poate ca doamna Susana. Și — Doamne —, pilda bună cât poate face! Dacă ar fi în fiecare sat câte o doamnă „Susana”, iar la orașe dacă ar fi mai multe, în curând am avea un popor bine instruit în cele trebuincioase mântuirii sufletului. Un popor obișnuit cu virtutea dărniceii, a iertării față de deapropiele și de greșelile lui, a disprețuirii de sine pentru mărirea lui Dumnezeu și binele de-apropelui, și a iubirii față de Dumnezeu, mai presus de orice. Pilda bună e mai puternică decât orice mare dascăl și predicator, iar harul lui Dumnezeu prisosește aceluia care are voința sinceră să dea pilda spre zidirea deapropelui.

N. Lupu

Când ajungi să te țină alții

Într-o Duminecă după amiază trecând prin parcul Blajului din fața mănăstirii, văd o femeie șezând pe o bancă, cu năframa pe la gură, cu barba răzimată în mâna proptită pe genunchi, ca omul când e năcăjit. De departe am văzut că nu e port din jurul Blajului. Când m'am apropiat, o cunosc că-l lelea Victoria lui Toader.

— Ce faci lele Victoria pe aici?

— Păi ce să fac, domnule, uite m'am făcut și eu blăjană, dar nu de voie bună ci de năcăz. Dacă-l avea vreme, fă bine șezi, să-ți povestesc pășania.

Ți-aduci aminte, cum trăiam eu de bine cu bărbatu-meu Nicolae fie iertat. Am mai avut noi chiar câte o leacă de vorbă, căci, doamne sfântule, care-l omul să nu aibă chiar nimic, dar pe noi niciodată nu ne-a ținut lumea.

Dar văzând noi că suntem bătrâni amândoi și mai ales Nicolae era și tot beteg, ne-am socotit că nu ar fi rău să aducem un nepot să ne îngrijască, dacă nu ne-a dat Dumnezeu și nouă copii. Atât a trebuit să audă nepoșii, și să-l fi văzut cum veneau să ne cante. Uchiule încolo, unchiule încoace, mătușă în-

colo și mătușă încoace. Noi ne-am oprit la unul care nu era așa guraliv, dar nu ne-am adus aminte că „mătușă blândă zgărie rău”. L-am adus la noi până când nu s'a însurat încă și am trăit doi ani de zile ca cu copilul nostru. Dela noi s'a dus cătană și la noi a venit. Noi l-am făcut și ospățul cu toate cheltulele. Când ne sculam dimineața noi bătrânii, era focul făcut, era pus de mămăligă, dat la porci și la gălște, măturat prin casă și toate puse la rând. În vremea asta zic și eu că am avut un pic de ralu pe pământ, dar păcat că a ținut prea puțin.

După câteva luni au început nepoșii noștri să ne la cu vorba. Că dacă ar ști și ei că au ceva sigur și ei ar lucra cu mai multă tragere de inimă, dar așa vezi cum sunt zilele omului, azi ești și mâne ba, să împărtașească ei cu toți nepoșii, și câte și mai câte. Destul atâtea că într-o bună zi am plecat cu toții la „publicu”. Le-am făcut averea vânzătoare și am venit acasă. În timpul acela nepoșii tot căra, când cu ulceoare, când cu sacu, și ne spunea nouă că duce ca să nu-i la atâtea plată.

După un an bărbatu-meu a murit, iar din acel ceas eu nu am mai avut zi bună. Din nepoșii blânzi de mai înainte, s'au făcut niște oameni de să-ți lai lumea 'n cap nu altceva. Ce făceam, nu era bine făcut. Dacă mă sculam mai târziu ca ei, ziceau că-s ca o grofoale, mă scol numai la opt; dacă mă sculam de dimineață, ziceau că ce m'am trezit să fie așa harnică acum bătrână și să se tot impiedece de mine prin casă. Dacă-mi plăcea o mâncare, ziceau că umbiu tot după tralu bun; dacă nu-mi plăcea vreuna, ziceau că-s înghiuită și îmbulbată. Nu le mai găsea nime voia și nevoia. Azi așa mâne așa, azi rău mâne mai rău, am ajuns de toată minunea în sat și de râsul oamenilor.

Eu dela o vreme m'am săturat și într-o bună zi m'am mutat cu toate celea la o soră. Dar crezi că acolo am avut pace? Nu m'au lăsat oamenii că erau tot cu gura pe mine! Așa, proasto, stăi tu la altul și crește copilul lui sora-ta. Du-te și-l părăsește pe nepoșii, căci cu avutul tău faci ce vrei.

Și uite așa am prins judecata. Apoi, ține-te, pe la advocați pe la judecăți, nopți nedormite, umbliări peate umbliări, încât am ajuns de-mi blăstămam zilele și-mi doresc moartea.

La urmă mă pomenesesc că tot eu pierd și tot eu să plătesc toate cheltulele, peste 5000 de Lei. Am dat mai târziu peste un om, pâinea lui Dumnezeu, care mi-a explicat cum stau lucrurile. În contractul ce l-am făcut cu nepoșii era pus că ei numai atunci sunt dator să ne întrețină, până când stăm laolaltă. Atunci mi-s'au deschis mie ochii și am văzut la cât-ii. Atunci mi-am adus eu aminte că nepoșii tot căra plocoane până s'a făcut contractul, dar noi oameni bătrâni și fără carte ce am știat?

Advocatul mă tot silește acum să plătesc, că știe că eu mai am ceva pământ dela părinți, fiindcă a cerut dela notareșu să-l scrie. De vândut nu mi-l-aș vinde bucuros, că cine știe ce mai ajunge omul în viață, să rămân chiar numai cu hainele ce-s pe mine încă nu aș vrea. M'am gândit atunci să mă bag s'ojnică și tot plătesc până mă scap. Uite-așa, pentru asta m'am făcut blăjană, să mânc de pe masa altuia și ce-mi dă altul, cu porșia, să mă culc pe la unu, doi noaptea și să mă scoar cu noaptea 'n cap, iar în casa-meu, la care am muncit o viață întreagă, să se lăfălescă nu știu cine, nu le-ar ajuta Dumnezeu și fă Doamne cu ei numai așa cum au făcut ei cu mine.

Zicând acestea, lelea Victoria își șterse lacrimile cu șurșă, gândindu-se de bună seamă

la vremurile când cu badea Nicolae, trăiau oamenii liniștiți, aveau ce le trăbula și nu aveau cu nime nimic.

Să zici, Doamne păzește, că nu știe nimeni ce ajunge mai la urmă.

i. S.

Serbarea religioasă

— a elevilor români uniți din Timișoara —

În anul acesta elevii români uniți, săraci dela școlile primare și dela școlile de ucenici au avut parte de o ploasă bucurie de Crăciun. Reuniunea femeilor rom. unite „Sf. Maria”, de sub conducerea Dnei Inv. pezonate Lucreția Ignășiel n. Suciu, au îmbrăcat de Crăciun 94 de băieți și fete dela școlile din Timișoara și 11 femei sărace văduve, cu ghete, haine de iarnă și cu alimente. Soma a fost colectată de către doamnele Olga Dr. Batean, Ani Șaiti, Fiavia Dr. Muntean, Olivia Dr. Banfi, Iulia Dr. Maior, Elena Dr. Bardos, Dșoara Lucia Mălău, Margareta Dr. Crista, Nettli Dr. Metz, Valeria Ing. Dănilă, Elena Dr. Arteni, Teodora Zolade, Mărioara Hedeșan și Păr. Ioan Ignășiel. — Soma colectată în bani face 33320 Lei și în naturale 11.700 Lei. S-au împărțit în total haine și hrană în soma de 41200 Lei — Serbarea pomului de Crăciun s'a desfășurat în biserica rom. unită din Timișoara Fabrică. Cuvântul de desch. dere, după sfințirea pomului, îl rostește Rev. Domn Can. On. Gh. Muntean vicar, Timișoara, arătând însemnătatea momentului. Îndeamnă publicul, în număr mare adunat în sf. biserică, la această creștinească serbare, să nu uite nici odată a lăbi pe cei săraci și oropsiți de soarte. Aduce calde mulțumiri d-nei prezidente și tuturor doamnelor din Reuniune. Mulțumește tuturor acelor cari au binevoit a sprijini cu ajutorul lor bănesc ori cu alte daruri acest praznic de bucurie al elevilor noștri săraci din Timișoara. Salută călduros pe reprezentantul diul primar al municipiului Timișoara Dr. Coriolan Baran, pe dl. Marin Bora.

După cuvântarea părintelui vicar și canonic onorar corul orbilor cântă câteva colinzi, iar elevii declamă câteva poezii ocazionale, după care se începe împărțirea darsrilor. Bănuț Dumnezeu să binecuvinteze osteneala doamnelor noastre din Reuniune, ca să poată și pe viitor procura bucurie celor lipsiți de mijloace.

Reuniunea prin prezidenta ei mulțumește călduros tuturor binevoitorilor, precum și înstituțiilor, cari au venit întru ajutorul Reuniunii cu obolul lor, fie în bani, fie în natură.

Preotul Ignășiel

Din Băgaciu

— Botezul și mirul a trei copii pocăiți —

În ziua de 8 Ianuarie lumea se adună cu alți pași către biserică. Vin și autoritățile, viu mic și mare și vin la biserică și câteva familii adventiste de ziua a 7-a pocăiți), cari aduc pe copilășul pe Valeriu, fiul de 7 ani a lui Gheorghe Holom și Raveca Băgănean. Copilul e îmbrăcat cu o cămașă albă peste haine. Aduce lumini. Toată lumea face cale și toți

șoptesc... azi după slujbă se vor boteza și mirul acești copii de pocăiți.

Botezul s'a slujit după rugăciunea amvonului...

Cutremur în sufletele oamenilor. Clipe sărbătorești: Copilul, luat în brațe de preotul care lăcrima, și a încrucișat brațele după capul preotului, și-a răzimat căpșorul pe felon și plăgea... cu el toată biserica.

Părinții lui spovediți și cuminecați erau de față.

După 7 zile, Duminică în 15 Ianuarie, tot atât de sărbătorește a fost botezat copilul de 7 ani, *Adolfin*, fiul lui Petru Varga și Maria Goga, având de nași pe doi copilăși aproape

de aceeași vârstă a Părintelui, pe Evelina Ionel Păcurariu. *Adolfin* a primit numele *Alexandru* (din evlavie față de Exc. Sa Mitropolitul din Blaj) și *Ioan*, numele preotului care l-a încreștinat.

Micii încreștinați vor face prin nevinovăția lor să se spargă ghița în sufletele care au mai rămas în sat legați cu satana cu lanțurile rătăcirii. Spiritul Domnului suflă în vremea... Să ne rugăm să sufle așa, ca să încreștineze în toate locurile rătăcirii pocăiți, oriunde ar avea. Domnul să fie lădat!

„Agru” la Lonea (Petrila), jud. Hunedoara

Lonea este o colonie muncitorească cu muncitori din toate colțurile acestei țări. Mai până'n zilele trecute toți muncitorii erau bolșevici Pentru ca să-i scape de bolșevism și să-i readucă la dragoste față de biserică și credință la iubire de Neam, Țară și Rege, în anul 1931 harnicul conducător al parohiei a înființat „Agru”-l cu abia 42 membrii. Azi datorită activității lor pe toate terenurile: religios, cultural, național, economic, social etc., au ajuns la 383 membrii într-o parohie, care abea numără cam 550 suflete. Readucând astfel pe muncitorii cei rătăciți, de țși iubesc biserică și credința, sprijinindu-se din tot avutul lor sărăcăcios, în toate acțiunile lor, astfel au putut ca într-o așa de mică parohie, înființată abea în anul 1921, „Agru” să-și dezvolte o activitate din cele mai frumoase Amintim pe scurt înfăptuirile dela anul 1931 încoace.

1. În primul rând s'a făcut rost de o casă culturală, cu trei încăperi, dintre cari o sală mare și 2 încăperi pentru locuința servitoarei, care este tot odată și prescurărită.

2. Au înființat un cor mixt cu concursul unor cânturari.

3. Au înființat o orchestră de tamborite.

4. Au înființat o orchestră de salon

5. Au mobilat casa culturală cu 2 mese, 2 dulape (unul pt. bibliotecă), 26 scaune, 6 bănci, 1 aparat de radio, 1 masă de biliard, 1 șah și table.

6. Au înființat o bibliotecă, azi cu 286 volume.

7. Azi corul și orchestra e de 32 persoane. Aceste persoane formează corul, orchestra de tamborite și salon, precum și diletanți (artiști). Se mândresc cu aceste persoane, deoarece 95% sunt muncitori.

8. Se țin conferințe, șezători, adunări, pre-

cum și probele de cor, orchestre și artistice în casa culturală.

9. În casa culturală se citește „Unirea Poporului”, „Decalogul” și „Albina” la cari sunt abonați, apoi și alte reviste și publicații pe care săptămânal le cumpără.

10. Corul, orchestra și artiștii au fost în toate localitățile din Valea Jiului, având în toate locurile reușite complete, atât morale, cât și materiale.

11. În afară de Valea Jiului au umblat în comunele Cugir și Bara-Mare, unde au fost admirati.

12. Au contribuit la reparațiunile bisericilor și a caselor parohiale, precum și la înzestrarea și împodobirea lor.

13. Au cumpărat ornate bisericesti.

14. Au ajutat elevii școlii primare din Lonea săraci și vrednici cu cărți, rechizite școlare, precum și cu îmbrăcăminte

15. Au dat 2-4 ajutoare în bani elevilor vrednici dela școlile secundare.

16. Au ajutat văduvele și săracii bătrâni fără pensii cu de ale mâncării.

17. Au înființat o asociație de înmormântare împărțind ajutoare de înmormântare, după membrii înscriși.

18. Președintele „Agrului”, subinginerul Ștefan Tomuța, a întocmit și un proiect de reorganizare al „Agru”-lui din Dieceza Lugojului, care ni l-au trimis și nouă și care ar trebui bine studiat de către cei dela conducerea „Agru”-ului.

19. Cu ocazia congresului general ținut în anul 1934 la Lugoj, orchestra de tamborite s'a produs în fața M. S. Regelui Carol al II-lea obținând o diplomă cu mențiunea „foarte bine”.

În mijloc conducătorul corului Fr. Barta între Preotul Iuliu B. Pop paroh și președintele subinginer Ștefan Tomuța

CUM STA LUMEA SI TARA

Arestarea mai multor legionari la București — Comandantul legionar Vasile Cristescu a fost împușcat — Clipe de mari frământări în politica lumii — Războiul din Spania se apropie de sfârșit

La București au fost arestați mai mulți legionari

În ziua de 7 Ianuarie, la București a fost pînă în aler și prefăcută în tîndări, o casă din strada căpitan Oarcă. Explosia a produs un cutremur puternic, sgođind întreg cartierul.

Sub dărămăturile casei a fost găsit corpul unui om mort, Dumitrescu Nicolae, student în filozofie.

Din cercetările făcute s'a stabilit că în această casă dărămată au fost înmagazinate mai multe aruncătoare de foc, ce erau să fie folosite de legionari pentru aprinderea și aruncarea în aler a mai multor instituții publice din București.

S'a mai aflat apoi că în această organizație era amestecat și locotenentul Dumitrescu Nicolae, din serviciul Direcției Chimice Militare.

Acesta aducea pentru organizație tot materialul exploziv, pe care-l sustrăgea din depozitele armatei.

Toate mașinile aruncătoare de foc erau fabricate de locotenentul Dumitrescu în atelierul unui oarecare Ioan Stăndie.

Plecându-se dela aceste descoperiri au mai fost arestați și alți legionari, bănuți că s'ar fi amestecați în această afacere.

După ce a făcut mărturisiri complete, locotenentul Dumitrescu Nicolae, de frica pedepsei ce-l aștepta s'a spânzurat.

Impușcarea comandantului legionar Vasile Cristescu

Joi seara a fost împușcat, la București, într-o luptă cu poliștii, comandantul legionar, profesorul Vasile Cristescu. În luptă, el a rănit trei agenți. Vasile Cristescu a fost profesor la liceul Lazar din București și asistent la facultatea de Litere. E originar din județul Vaslui și avea 38 de ani. A fost comandant legionar și în timpul arestării a reușit să fugă sub escortă și să se ascundă. În zilele din urmă a închiriat o cameră în strada Aviator Vasilescu din București, unde a și fost prins și împușcat de oamenii legii, fiindcă a încercat să fugă.

Momente grele în politica lumii

Anii dela războiul cel mare înceac au fost ani de grele frământări și mari schimbări în politica lumii. Pace și liniște deplină n'a prea fost. Încă de când au amuțit tunurile și-au încetat focurile, neamurile pămîntului în loc să-și vindece rănile din însângerarea mare prin care trecuseră, au început să se pregătească cu grabă mare de un nou război. A fost o întrecere nebună în înarmări. Și cu anii ce treceau sporea îngrijorarea și neliniștea. Totul era pregătit pentru război. Se aștepta numai chibritul care să arunce din nou în foc lumea.

S'a crezut că ruperea tratativilor de pace va însemna începutul războiului. N'a fost însă. Di Hitler a vorbit odăta aspru și răspicat în fața lumii, a amintit de marea putere a poporului german, de zidurile și întăririle lui de oțel, a întins mîna și a luat ce i-a trebuit.

Mai întâi a luat Austria, apoi o parte din Cehoslovacia, iar acum se spune că ar mai pofti și coloniile pierdute.

Pe de altă parte Italia, care n'a câștigat nimic pe urma alianței cu Germania, a început să se miște și ea și să ceară Franței Corsica și Tunisia. În Spania războiul pare că se apropie de sfârșit cu biruința naționalistilor și aceasta ar însemna după credința unora o nouă întărire a Germaniei în această țară. Dessemenia semnele arată că Germania ar mai urmări planuri ascunse și în spre Răsărit.

În fața acestor stări tulburi și amenințătoare marile puteri și au spus pe rând cuvântul. Întâi s'a rostit Franța, apoi Anglia. Amândouă și-au arătat dorința neștrămutată de a lupta pentru pace. „Războiul este atât de grozav, încât nu ar trebui să fie niciodată lăsat să înceapă, înainte de a fi fost încercate toate căile de a-l opri”, a spus dl Chamberlain, ministrul președinte al Angliei, vorbind despre ultimele evenimente internaționale.

Au arătat însă și aceia că sunt gata oricând să se apere, dacă vor fi atacate. „Franța nu disprețuiește pe nimeni și nu se teme de nimeni” a spus dl Rynold, ministrul de finanțe al Franței.

Cel din urmă și-a spus cuvântul di Hitler. Dea a ținut luni 30 Ianuarie o cuvîntare în fața Parlamentului german. Nu se știe încă cuprinsul acestei cuvîntări, dar se spune că în ea di Hitler a încercat o punere la punct, o lămurire a situației internaționale.

Vizita contelui Ciano în Jugoslavia

Italianii și Sarbi au ajuns de mult la înțelegere și prietenie. Jugoslavia și a schimbat politica și a început să facă ochi dulci Italiei și Germaniei, adică alianței Berlin-Roma.

Vizita contelui Ciano, ministrul de externe al Italiei, a limpezit și mai mult această prietenie și a limpezit multe lucruri dintre cele două state vecine.

În ce privește legăturile cu Ungaria, Jugoslavia n'a voit să încheie nimic, fără de a se înțelege mai înainte cu România.

„Ceace ție nu-ți place, altuia nu-i face”

ca s'ar putea întâmpla să și-se infunde și ție și s'o pășesti mai rău. Și li-s'a înfundat și Ungurilor. Au tot umbrit cu jalbe și plînsori pe la alte neamuri, că în țările vecine cu ei trăiesc înstrăinași atîția Unguri, cari suspină după împărăția Sfîntului Ștefan. Au arătat date mincinoase și au cerut drepturi multe pentru aceștia. De astă dată s'a întors roata.

Germanii din Ungaria, și se spune că sunt mulți, au cerut drepturi mai multe pentru ei. Au cerut să se declare pe față de național-socialiști, de membrii ai poporului german. Și li-se vor da, căci în spatele lor stă puterea germană, în fața căreia Ungurii nu zic nimic.

De acuma Ungurii nu mai pot ascunde adevărul. Și la ei sunt destul strelni cari așteaptă să li-se facă dreptate.

După Germanii urmează cei o jumătate milion de Cehoslovaci, apoi Sarbi și cei 100 000 de Români, cari n'au nici școlii, nici bisericile și sunt silși să-și lase limba și legea. — Și acestea nu vor fi pe plăcut fanșoșilor groși dela Budapesta.

Germania și Italia vor fi într-o stare de continuă mobilizare

Găzetele franceze și engleze scriu că Germania și Italia sunt gata în orice clipă de continuă mobilizare. Japonia a cerut Germaniei și Italiei ca alianța lor împotriva comunismului să fie schimbată într-o alianță militară.

Situația în Spania

În Spania războiul continuă cu înverșunare. Naționaliștii înaintează fulgerător pe toate fronturile. Joi seara trupele lor au ocupat aproape fără nici o luptă orașul Barcelona, capitala Cataloniei bolșevice. Intrarea trupelor naționaliste în acest oraș s'a făcut în strigătele de bucurie a întregii populații, de peste un milion și jumătate de locuitori.

Naționaliștii au împărțit populației infometate din Barcelona hrană și îmbrăcăminte.

Au mai fost ocupate de către trupele naționaliste, în înaintarea lor victorioasă și alte orașe și sate, luând un mare număr de prizonieri, arme și muniții.

Provincia Barcelona a fost în întregime ocupată de naționaliști.

Ocuparea acestui oraș este socotită de mulți ca ultimul pas spre biruința cea mare a lui Franco și spre sfârșitul războiului. Dar deși mulți doresc să se sfârșească acest război totuși o biruință o lui Franco nu este pe placul Angliei și Franței, căci Spania naționalistă va fi ascultătoare și prietenă Italiei și Germaniei.

Infiorătorul omor din Sângerul de Pădure

Un român a fost omorît de mai mulți Unguri pentru că ceruse lăutarilor să-i cînte cîntece românești

În comuna Sângerul de Pădure din județul Mureș a fost săvârșit, în săptămîna trecută, un infiorător omor. La o cărciumă din sat își petreceau mai mulți tineri români și unguri. În total petrecerii, pe când lăutarii cântau cîntece românești, a venit la cărciumă și tînarul Szokal Andrei. Infuriat că în cărciumă se cîntă numai românește, a dat o palmă lui Simion I. Rusu, fiindcă acesta poruncise lăutarilor să cînte cîntece românești. Tînarul Simion I. Rusu i-a răspuns cu aceeași măsură, i-a dat palma înapoi. Văzînd încălecare, au sărit toți tinerii unguri asupra lui Simion Rusu. Acesta, încercînd să fugă, a fost întîmpinat de tînarul Nagy Istif, care i-a împîntat un cuțit în pîntece.

Tîrîndu-se cu greu pînă la casa părinților săi, Simion Rusu a căzut jos leșinat și după cîteva ceasuri de chinuri grele a murit.

Ucișorii în lanțuri au fost înaintați judecării, ca să-și ia răsplata necugetatei lor faptе.

Ce scriu alții despre noi. Revista „Decalogul” din București scrie în Nr. 86, anul IV. din 20 Ianuarie 1939, la pag. 6: „Unirea Poporului rămâne mereu cea mai bună gazetă din Ardeal pentru popor”.

O nouă materie de învățământ în școlile din Rusia. Începând cu anul 1929, s'a introdus în Rusia o nouă materie, și anume ateismul, adică știința care dovedește că nu este Dumnezeu. Pentru a se putea forma învățători și profesori buni, cari să știe propune cum se cuvine această nouă materie, s'a format așanumitul „Institut Pedagogic pentru formarea învățătorilor și profesorilor ate”.

Adunarea Frontului Renașterii Naționale la Timișoara. Duminică, 15 Ianuarie, s'a ținut la Timișoara în sala Cinematografului Capitol, o mare întrunire a Frontului Renașterii Naționale, la care au luat parte multe persoane distinse din întreg Banatul și dela București. Biserica noastră română unită, ce de veacuri a fost de față la toate întâmplările de seamă ale vieții poporului român a fost și de data asta vrednic și bine reprezentată de către *Excelența Sa Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului*, preoții noștri din Timișoara precum și alți preoți. La adunarea sărbătorească, a luat cuvântul, în numele Bisericii noastre, *Excelența Sa Ioan al Lugojului*, arătând că nu trebuie să se mire nimeni că sunt de față la acea adunare și Vădicii de oarece e de datorita lor ca să fie sprijinitorii și încurajatorii acestei înfrățiri a tuturor bunilor români și fruntași ai vieții noastre românești, după vorba sf. Pavel: „silindu-Vă a păzi unirea spiritului prin legătura păcii”. (Ef. 4. 4).

O căsătorie la gramofon. Un ministru din New-York (America) voia să-și căsătorească fata cu un negustor bogat din Luiziانا, un alt oraș al Americii. Fiind însă împiedecat de boală să ia parte la căsătorie ca să-și dea învoirea, și-a întipărit glasul pe o placă de gramafon, spunând cuvintele de învoire. Placa a fost trimisă apoi în Luiziانا, unde a fost pusă pe un gramofon și în fața preotului s'a încheiat căsătoria.

Câte eparhii are biserica Romei. După cele mai noi date biserica, Romei are 62 cardinali, 14 patriarhi, 219 mitropoliți, 772 episcopi cu reședință, 50 prelaturi, 292 vicariate apostolice, 135 prefecturi apostolice și 19 teritorii misionare de sine stătătoare.

Pisici în fața judecătorilor. La tribunalul din Riga s'a judecat un proces tare interesant. Locuitorii unei străzi au părut pe un proprietar bogat că pisicile lui fac în fiecare noapte un șgomot așa de mare că ei nu se pot odihni. În adevăr proprietarul ținea în casă peste 150 de pisici de toate neamurile. Aceste pisici duceau o viață aproape boierească. Primeau mâncare din farfurii de porcelan, aveau paturi de puf și erau îngrijite de trei supraveghetori. Proprietarul a încercat să îndulceze pe judecători, povestind lucruri interesante despre pisicile sale. Aceștia însă nu s'an lăsat nicidecum ademniți și l-au silit să plătească o amendă mare și să nu mai țină atâtea pisici.

Prăpădul din Chili. În săptămâna trecută pământul statului Chili a fost șgduit de un puternic cutremur, care a semănat în urma lui jale și pustiu. Pagubele de pe urma acestui cutremur sunt foarte mari. Orașul Chillan a suferit atât de mult încât s'a ordonat o nouă numărătoare a locuitorilor, spre a se vedea câți au mai scăpat din cei 55 000 înmormântările continuă zi și noapte. Cele două teatre ale orașului Chillan s'au prăbușit peste privitori. N'au mai scăpat decât 20 de oameni. Localitatea Bulnes a dispărut în întregime în urma acestui cutremur. În orașul Concepțion mai zac încă sub ruine câteva mii de morți. După ultimele șocoteli au pierit în acest înflorător prăpăd peste 30.000 de oameni și au fost răniți vr'o 50.000.

Sfântul bolșevicilor. Bolșevicii nu cred în Dumnezeu, prin urmare nici în sfinți. Au ei însă totuși un sfânt, pe care-l cinștesc ca noi pe sfinți, și anume pe Darwin. Acest Darwin, cu numele de botez Carol, s'a născut la 1809 și a murit la 1882 în Anglia. El a fost acela care a susținut că omul nu este zidit de Dumnezeu, ci s'a dezvoltat pe rând din maimuță. Fiind această învățătură foarte pe placul bolșevicilor, l-au numit și ales sfânt al lor. Cărțile lui Darwin sunt foarte răspândite în Bolșevicia, iară muzeul lui Darwin este mai cinștit și mai cercetat decât orice biserică.

O mașină de fotografiat gândul. Vom ajunge poate s'o vedem și aceasta, că, Doamne, multe minunății mai sunt pe lume. Până acum însă nu trebuie să ne speriem prea mult, căci mașina încă n'a fost pusă la punct. Toate sunt numai încercări nelsbutite. Le face niște doctori învățați dela o școală înaltă din Paris. Când însă mașina va fi terminată, atunci și pacea dintre oameni ni-se va sfârși. Fiecare va ști ce gândește celalalt despre el. Prietenii cei mai buni se vor despărți și va fi mai multă disordine și neînțelegere decât pace și voie bună. Până atunci să fim fără grijă.

A devenit din negru alb. De albit se albeșc ei mulți oameni mai întunecați la piele. Le place mai ales cucoanelor și chiar fetelor de pe sate să-și ascundă adevărata înfățișare a feței și să se arete albe ca laptele. Acum e vorba însă de un adevărat negru, cu față și păr negru și lucitor cum îl cărbunele, care s'a pomenit deodată alb, cu fața și pielea și părul mățos și galben. Ismlon Dauphin, un negru din America s'a îmbolnăvit într'o zi de piept. Medicul i-a dat niște leacuri, din care să ia, în fiecare zi câte puține. Volnd să se facă mai repede bine, negrul a înghițit toate leacurile deodată. Rezultatul a fost că s'a îmbolnăvit și mai rău și a orbit. După două luni a fost vindecat și și-a recăștigat și vederea. Spre marea lui mirare însă în timpul boalei culoarea pielii și a părului i-s'a schimbat cu totul. Din negru devenise alb.

În Rusia nu se poate citi Biblia. Legile bolșevice dau voie să se citească Biblia numai în biserici. Șapte țărani din comuna Djedovici au citit Biblia ei între ei, de aceea au fost pedepsiți 6 cu 10 ani și unul cu 8 ani de temniță. În orașul Omsk din Siberia s'au aflat 456 Biblii pe la diferiți oameni. Bibliile au fost confiscate și arse în mijlocul pieții, iară oamenii întemnițați.

Cancerul se poate vindeca prin post. Prof. Dr. Henry Smit Williams din America arată într'o revistă că grozava boală a cancerului (rac) vine dela o neregulă a ma-

felor, cari nu pot să suferă atâta carne li-se dă. El recomandă să mâncăm pâine gră, apoi poame și legume nefierate cât multe, iar carne cât mai puțină. Dr. Harvey Kellog susține că a vindecat cam în mai multe rânduri prin post curat carne. Dr. Bell susține că cel mai bun împotriva cancerului e cura de struguri must și postul fără carne. Toate acestea cele mai noi cercetări ale medicilor ve-

Orașe fără biserici și fără cîntire religioase. În Rusia s'au întemeiat câteva orașe noi. Astfel în 1932 a fost temelat orașul Komsomolok, în care nu e nici o biserică și nici un cîmțir religios. mult, preoților le este oprit a intra în oraș, ca, vezi Doamne, să nu-l spurce. Locuitorii acestor orașe sunt înscriși aproape în liga celor fără de Dumnezeu.

O haină într'un degetar. Numai poveștile bătrâne se mai spune de prinșefete de împărat cari își păstrau hainelocoji de nucă. America pare o țară de poveste unde se pot vedea și astfel de lucruri. croitoreasă din Los Angeles a făcut o rochie frumoasă de bal care poate încăpea în degetul într'un degetar.

„Sfântul” din Sălaj

Un nou Petru Lupu al Ardealului. Om cu vedenii

De o vreme încoace, tot mai des se vede de oameni cari au avut vedenii veche de sus ori au auzit glasuri tainice cari le poruncit să îndemne pe oameni la întoarcere și pocăință. Era ca un fel de boală care prinsese pe mulți. Prin Blaj s'a văzut trecea mai în anii trecuți un astfel de predicator. Gânditor, cu frunte osoasă și boțită, cu păr și barbă lungă, împărțită în două, el atrăgea privirile tuturor asupra sa. Povestea bucură acelor cari voiau să-l asculte, de vedenii pe cari le-a avut și îndemna stăruitor pe toți la pocăință.

Un astfel de predicator a apărut și în părțile Sălajului. Il chema Serafim Avram, dar el se recomanda tuturor Sfântul Serafim.

Poliția l-a arestat pentru vagabondaj pe țară, iar Tribunalul Militar din Cluj l-a osândit la o lună închisoare.

Povestea vieții unui pocăitor

În fața judecătorilor pământești Serafim Avram și-a povestit simplu și sincer toată povestea sbuciumatelor și frământărilor lui vieții.

Din tinerețe a trecut la pocăinți și așa colindat numeroase sate de pe granița apăsătoare predicând noua lege. Nu era plătit nimeni, ci făcea totul pentru că așa credea că-i bine.

Oamenii nu credeau în vorbele și propovăduirile lui. Mulți îl luau în râs și-l batjocureau. Copiii însă îl primiau cu alai în fiecare sat și așa îl și petreceau.

Și așa au mers lucrurile până în ziua morții. Rusali a anului 1936 când ceva nou a venit în viața pocăitorului Serafim: Vedeniile.

În acea zi a avut prima vedenie. Populul sise obosit de drum în casa unei văduve. Toată noaptea n'a putut dormi. Se frământa mereu dacă e bun și plăcut lui Dumnezeu drumul pe care a apucat. Erau clipe de îndoielă și sbucium greu. S'a sculat din pat, s'a rugat a citi Scriptura, s'a lovit cu pumnii peste cap să scoată dracii din el, însă nu putea să se odihnească nicidecum.

Spre ziuă, când afară creșteau zorile și primeau a cânta cocoșii, s'a simțit cuprins

o căldură mare și în față i-s'a arătat, cum în lumină, un moș. Era Dumnezeu. Serafim știa doar cine-i, căci i-o spusese moșul. I-a mai spus moșul să se întoarcă de pe drumul pe care a apucat, căci e greșit, să mergă și spună lumii să se pocăiască și să facă fapte bune, căci altcum va fi val de capul de sufletul lor.

De atunci Serafim a urmat acest îndemn. Cătreeră satele, vreme de mai bine de doi ani, până ce jandarmii l-au prins și trimis în lecată pentru vagabondaj.

Poate că la închisoare se va liniști și sufletul turbarat a lui Serafim și el va deveni alt om.

Cultura porumbului

O nouă bătălie a porumbului la toamnă —

Ministerul plugăriei a hotărât ca anul acesta să acorde o deosebită însemnătate culturii porumbului. Pentru aceasta a avut loc o săfătuire a tuturor inginerilor agronomi căi și alți specialiști, la care a participat și Ion Ionescu-Sisești, ministrul agriculturii.

Cu această ocazie D. Sa a arătat într-o frumoasă cuvântare însemnătatea culturii porumbului cât și însemnătatea culturii porumbului cât și însemnătatea culturii porumbului.

Pentru a vedea toate acestea, vom spica cuvântarea D.-Sale cele ce urmează.

D. Sa zice că porumbul este planta principală din agricultura țării. Într-adevăr așa este. Dacă cercetăm datele statistice, vom constata peste 5 milioane hectare sunt cultivate cu porumb. Recolta atinge, în mijlociu, 500 milioane vagoane pe an. Prețind această recoltă 30 milioane lei vagonul, producția întregă are valoarea de 15 miliarde lei.

Dacă însă cercetăm exportul de porumb, vom constata că în ultimii ani (1923—1935), valoarea este de 90 milioane vagoane anual, valorând 2 miliarde 700 milioane lei.

O sporire a producției s'ar putea face, puțin cu 100 kg. la hectar, zice dl. ministru, atunci și producția și exportul ar crește în mod simțitor. Lucru ce se poate obține cât mai înaintat, cu puțină osteneală și grijă.

România este a treia țară producătoare de porumb și a doua țară exportatoare din lume, zice ministrul plugăriei românești. Suntem întrecuți de Statele-Unite și Argentina în această privință.

Pentruca să putem spori producția porumbului, un mare institut, care se ocupă cu cercetările agricole, a dat la iveală noul soi de porumb și varietăți, după felul pământului unde urmează a se semăna. Datorită acestor soiuri și varietăți, producția se va putea spori, cunoscând că, nu trebuie să lipsească îngrășarea pământului, ararea bună și găsirea cât mai deasă a porumbului.

În această condiție, fără îndoială că va fi asigurată.

Anul acesta s'au făcut 3 milioane hectare plantări de toamnă. Față de anul trecut avem o sporire care n'a fost cunoscută până acuma.

Desigur, că acest semn este bun. Plugiștii se gândesc la o sporire a producției, și le va asigura, fără îndoială, o valorizare bună — cât mai bună, mai ales acuma

când ministerul agriculturii caută pe toate căile a da o nouă înfățișare agriculturii românești.

Aceasta se poate vedea și din hotărârea luată de a organiza concursul național al porumbului, care este foarte mult cultivat de plugarii români.

Întrecerile în această a doua bătălie a porumbului, fără îndoială, vor duce la cele mai frumoase rezultate, așa după cum prima bătălie a grâului a câștigat frumoasa cunună de lauri, ce a fost împărțită de M. S. Regele în toamna anului trecut, tuturor agricultorilor.

Având semințe bune, făcând arături bune, îngrășând bine pământul, prășindu-l deasemenea des și bine și cerând dela Domnul un cules bogat, succesul ne va fi asigurat.

Așa să fie!

Olimpiu I. Barna

O plantă care te face să râzi

Planta aceasta se numește Bihă și este foarte rară. Crește în Arabia și are minunata însușire că te face să râzi fără să vrei. Este înaltă cam de un metru și are o floare galbenă cu două semințe numai. Băstinașii culeg aceste semințe, numite „Leacul păsului”, le usucă și apoi le piscază. Praful acestor semințe face pe om să râdă fără să vrea, fără a fi vesel. Odată Arabii dădeau acest praf celor osândiți la moarte și femeilor a căror bărbați erau pe moarte. Fără să vrea acestea începeau să râdă, deși sufletul lor era cernit de durere.

Usturoiul ca leac

În vremea veche usturoiul era foarte înțrebuințat ca leac împotriva multor boale. E bun mai ales usturoiul pentru a se face cu el legături contra gripei și tuturor răcelilor. Pentru a face o astfel de legătură lecnitoare, trebuie pisat usturoiul crud, întins pe o pânză și înfășurat pe părțile dureroase. Se mai înțrebuințează și ca antiseptic, adică pentru a omorî sămânța de boală. În acest caz se înmoale usturoiul în oțet și cu această amestecătură se spală mâinile, dacă veniți în atingere cu cel bolnav sau cu lucruri de ale lor.

Posta gazetei

Pop Ioan cantor Desești. Mulțumim pentru banii trimiși, alții nu mai trebuie să trimiteți, aranjăm noi, ca să nu Vă mai faceți spese.

Anița Istan Iamuş văd. de război, Frumoasa Am primit 200 lei, mai aveți rest pe anul 1939—118 lei; calendare nu mai aveți.

Păr. Iulian Suciă Nevrincea. Banii pentru abon. Of. par. au sosit, dar din greșală au fost introduși la Dvoastră personal. Numerii 1 și 2 nu-i mai avem.

Mateiu Vasile Valea-Dosului. Am primit banii și v'am trimis foaia, dar calendare nu mai avem.

Păr. Alexandru Ioan Ceanul-mare. Comanda pentru calendare dela cantorul Bora Teodor am primit-o, dar nu mai avem calendare.

Simion Chețian America. Am primit 600 lei, s'a achitat pe 1937 restanță de 150 lei, pe 1938—300 lei și pe 1939—150 lei.

Vasile Burașiu America. Am primit 1000 lei, mai restanți pe anul 1937—100 lei și pe anul 1938—300 lei.

Ioan Năgh America. Mai restanți pe anul 1938—200 lei.

Ioan L. Kish Aurora-III. Ați achitat foaia și pe anul 1943 lei 200.

Iohn Maier America. Mai restanți pe anul 1937—150 lei și pe 1938—300 lei.

Oprea Teodor preot Florești. Am primit suma de Lei 600, mai aveți 500 de plată.

Suciă Nicolae Nr. 3070, suma trimisă s'a trecut pe 1937 mai aveți restanță pe 1938

Solomeș Teodor Nr. 5407, sunteți în restanță pe 1937 cu 33 lei, pe 1938—150 suma trimisă am trecut-o pe 1936 lei 33 și pe 1937 117 lei.

Rusu Mașteiu Moolu, banii trimiși în 15 Dec. i-am primit.

Mureșan Ioan Nr. 3721, suma de Lei 75 este pe 1/2, an 1938 deci mai restanți cu 75.

Bruchental Veturia. Mai aveți 100 lei restanță pe 1938.

Puia Ioan Nr. 5315 dacă doriți să Vă meargă ziarul cu cei 26 abonați, să ne scrie Părintele.

Rusu Teodor Nr 5296. Suma trimisă s'a trecut pe anul 1936, 1937 și 80 lei pe 1938.

Neamțu Ioan Nr. 2061. Mai restanți pe 1937 lei 74 și pe 1938—150.

Traian Pop Nr. 5780. Sunteți achitați și pe 1939 cu lei 110.

Pleşca Dumitru 1133. La noi nu au sosit banii decât 140 în 16 Ian. 1939.

Popa Ioan I. Teodor 2074, suma de 150 lei trecută pe 1937.

Trifan Bogdan ab. 136. Aveți restanță pe 1936 lei 10, pe 1936—150, 1937—150 și 1938—150.

Cărți nouă

Făt Frumos, revistă pentru literatură artă, știință, viața socială, ce apare la Cernăuți sub direcțiunea dlui Leca Morariu în al XIII-lea an de existență. Nr. 5 de pe Septembrie-Octombrie 1938, cu un bogat cuprins literar-artistic, științific și social. Redacția și administrația str. Munteniei 14, abonamentul 200 Lei pe an achitat înainte.

Anuarul Reuniunii Femeilor Române din Beluș și Jur, pe timpul dela 17 Mai 1931 până la 31 Decembrie 1936. Editura Reuniunii. Tipografia și Librăria „Doina” Beluș, 1938. 148 pagini de mărimea 23/15 cm.

Reuniunea Femeilor Române din Beluș și jur dă seama în acest anuar despre ceea ce a lucrat în curs de aproape 6 ani. S'a făcut foarte mult bine, s'au ajutat săracii, văduvele și orfanii atât de frumos, încât această Reuniune e vrednică să fie lăudată și adusă pildă și altor reuniuni de femei. Acești bani i-a adunat din chirii, donațiuni, colecte și țesături vândute. Să nădăjduim că această Reuniune nu va înceta să lucreze în forma aceasta nici în viitor, ștergând atâtea lacrimi din ochii celor ce plâng.

Nr. 500—1939

Concurs la ajutoare

Publicăm concurs, cu termenul de 1 Martie 1939, pentru împărțirea ajutoarelor, arătate mai jos, destinate tinerilor, cari studiază la diferite școli:

I. Din fundațiunea Alexandru Șterca Șulufiu

1. Șase (6) ajutoare a 4000 lei, patru (4) ajutoare a 3000 lei și douăsprezece (12) ajutoare a 2000 lei, pentru tineri, cari studiază la facultățile de litere, drept, medicină, științe, la politehnică, Academii comerciale și de agricultură.

2. Douăsprezece (12) ajutoare de câte 1000 lei, pentru elevi de liceu din clasele superioare.

3. Șasesprezece (16) ajutoare de câte 600 lei, pentru elevi de liceu din clasele inferioare.

La împărțirea ajutoarelor, arătate mai sus, vor fi preferați consăngenii fondatorului.

II. Din fundațiunea Vancea cassa arhidiecezand.

1. Un (1) ajutor de 3000 lei pentru tineri, cari studiază la Universități.

2. Două (2) ajutoare a 2000 lei pentru tineri, cari studiază la Academii.

3. Două (2) ajutoare a 1500 și cinci (5) ajutoare de câte 1000 lei, pentru elevi cari studiază la liceul de băieți din Blaj.

4. Douăsprezece (12) ajutoare a 600 lei pentru elevi dela școala normală de învățători din Blaj.

5. Două (2) ajutoare a 1500 lei, și cinci (5) ajutoare a 1000 lei pentru eleve, cari studiază la școlile secundare de fete din Blaj, având preferință fiicele de preoți arhidiecezani.

6. Douăzeci (20) ajutoare de câte 250 lei, pentru ucenicii de meserii.

III. Din fundațiunea Vancea Aluminate.

Cinci (5) ajutoare a 1000 lei pentru elevi sau eleve dela școalele secundare din Blaj, cari sunt alumni ai internatelor de pe lângă respectivele școale.

Consăngenii fundatorului vor avea preferință la împărțirea ajutoarelor din fundațiunile „Vancea”, apoi „caeteris paribus”, filii preoților noștri arhidiecezani.

IV. Din fundațiunea Simeon Pop Mateiu.

Trei (3) ajutoare de câte 1500 lei pentru tineri cari studiază la vre-o școală superioară (universități, academii etc.), consăngenii având preferință.

V. Din fundațiunea Augustin Laday

Trei (3) ajutoare a 1000 lei, cu preferință pentru astfel de tineri, cari se pregătesc pentru cariere: industriale, comerciale, tehnice și agronomice.

VI. Din fundațiunea Ioan Muntean.

Un (1) ajutor de 500 lei pentru elevi dela școala normală de învățatori din Blaj.

VII. Din fundațiunea Demetriu Muntean din Bradu.

Două (2) ajutoare a 250 lei pentru ucenici de meserii din distr. Sibiu.

VIII. Din fundațiunea Alexandru Filip.

Un (1) ajutor de 500 lei pentru elevi de școale secundare. Consăngenii au preferință.

IX. Din fundațiunea Dr. Isidor Marcu.

Patru (4) ajutoare a 600 lei, destinate cu preferință pentru consăngenii ai fundatorului, în locul prim descendenți ai fraților săi, cari învață la industrie, comerț sau alte școale.

X. Din fundațiunea Alexă Bidlan.

Un (1) ajutor a 1000 lei cu destinație pentru consăngenii ai fundatorului, cari studiază la școale.

XI. Din fundațiunea Constantin Papfalvi

Un ajutor de 600 lei pentru ucenici de orice meserie.

XII. Din fundațiunea I. T. Cheflanu.

Un ajutor de 1000 lei pentru elevi, cari urmează la școalele din Blaj, având preferință rudeniile fundatorului.

* * *

De ajutoarele date din fundațiunile arhidiecezane arătate mai sus, vor putea fi împărțiți tineri români uniți cu purtare bună și progres în studii.

Concurenții vor înainta cererile către *Ordinariatul arhiepiscopesc român unit din Blaj*, în termenul, prevăzut mai sus, adică până la *1 Martie 1939*, cel mai târziu, însoțindu-le cu următoarele documente:

Certificatul școlar (1937—38) în copie autentice.

2. Extras de botez dela preot.

3. Certificat de frecvență pentru anul în curs (1938—39). Elevii dela școale secundare vor arăta și nota medie obținută la finea semestrului prim.

4. Atestatul de paupertate al părinților.

5. Pentru dovedirea consăngenității cu fundatorii, se vor anexa certificate dela oficiile parohiale, ori dela alte autorități, însoțindu-le cu schema genealogică, care să arete gradul de înrudire.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 17 Ianuarie 1939.

Dela Judecătoria Rurală Iernut

No. G. 963—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul delegat Judecătoresc dela Judecătoria Rurală Iernut publică ca în baza deciziei No. G. 2996 - 1937 Judecătoriei Mixte Blaj în favorul recl. Dr. Emil Pascu adv. pentru încasarea creanței de 3458 Lei cap și acc. fixăm termen de licitație pe ziua 11 Februarie 1939 ora 15 p. m. la fața locului în comuna Chincieș se vor vinde prin licitație publică una dormeză, un credenț, una măsuță ovală, una oglindă, una toaletă nouă, doua noptiere, două dulapuri noi, una căruță nouă în valoare de 7600 Lei în lipsă de concurenți și în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Iernut, la 23 Ianuarie 1939.

1457 (1-1) Delelegat Judecătoresc Indiscifrabil

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 461—1936.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1308—1936 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Industrială S. A. Sighișoară repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj pentru încasarea creanței de 18290 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 10 Februarie 1939 orele 3 p. m. la fața locului în Mănărade, la dom. urmăriților. Nr. C. fără, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 șură și 1900 litri vin cu 3 butoaie în valoare de 17920 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Dumbrăveni la 18 Ianuarie 1939.

1458 (1—1) Portărel B. DRAGOȘ

Primăria comunei Bazna Jud. Târnava-Mică

Nr. 95—1939

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 18 Februarie 1939 orele 11, se va ține licitație publică în localul Primăriei comunei Bazna din județul Târnava-Mică, pentru închirierea pe termen de 3 ani cu începere de 1 Aprilie 1939, a restaurantului „Carpați” din Băile-Bazna.

Prețul de strigare este de Lei 25 000 anual.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 din L. C. P. cu dispozițiunile legii administrative și cu normele de licitație publicate în M. O. Nr. 127 din 4 Iunie 1931. Condițiunile detaliate se pot vedea la Primăria comunală în orele de serviciu.

In caz că această licitațiune va fi fără rezultat, a doua licitație se va ține la data de 4 Martie 1939 ora 11.

Bazna, la 21 Ianuarie 1939.

Primar,

Sorrentin Livianu

Notar,

Dr. Hermann Gross

1456(1—1)

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 133—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1066—1937 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Industrială S. A. Sighișoara repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj pentru încasarea creanței de 18 370 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 11 Februarie 1939 orele

Tipografia Seminarului Teologic gr.-est. Blaj

3 p. m. la fața locului în Tău la dom. urmăriților. No. c. 97 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 cai, 1 coșer, 1 căruță în valoare de 6000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni la 18 Ian. 1939.

1461 (1—1)

portărel BUZAC DR

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 378—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1998—1938 a judecătoriei mixte Blaj, în favorul reclamantului Dr. Emil Pascu avocat din Blaj pentru încasarea creanței de 1590 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 10 Februarie 1939 orele 3 p. m. la fața locului în Comuna Valea lui dom. urmăriților No. c. fără unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 vacă, 12 buți de stejar în valoare de 6000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni la 18 Ianuarie 1939.

1460 (1—1)

portărel BUZAC DR

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 268—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1986—1936 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Industrială S. A. Sighișoara repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj pentru încasarea creanței de 2713 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 8 Februarie 1939 orele 3 p. m. la fața locului în Comuna Cer Mare la domiciliul urmăriților No. 190, 124 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară vaci în valoare de 12 000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni la 18 Ianuarie 1939.

1459 (1—1)

Portărel BUZAC DR

Crescători și prăsitori de animale**„VITAKALK“**

Vitamina—Calcium—Fosfor
cu vitamina D-ANTIRACHITICA în cea mai eficientă formă

60 la sută Cloramidonat de Calciu 21 la sută Fosfor uscat iradiat cu raze ultraviolete, 17 la sută Fosfor acid de Calciu, 2 la sută Amidonat de fosfor
COMPOZIȚIA Pe lângă aceste substanțe ușor asimilabile de calciu, fosfor, vitaminele A și B, conține Vitamina D-antirachitică, care contribuie la formarea completă a furajului.

Este un produs nou „German” care asigură creșterea sănătoasă animalelor mici, iar celor mari dă o întărire uimitoare. Iar organismul rezistă contra tuturor boalelor infecțioase.

„VITAKALK“

Ajută vitelor de lapte a căror producție va majora surprinzător, iar laptele mai sățios după a 6-a zi de întrebuințare.

O primă încercare va dovedi eficacitatea acestui produs pentru întărirea, dezvoltarea și îngrășarea animalelor în general: bovine, cai, mânji, porci, purcei, oi, capre, miei, câini, iepuri, și chiar la păsări:

Modul de întrebuințare este foarte simplu și practic.

„VITAKALK“

Poate fi comandat prin o carte poștală contra ramburs; 2 kgr. Lei 400 sau 3 kgr. Lei 580 numai prin administrația ziarului nostru.
Nr. 1453 (2—4)